

17. søndag efter trinitatis, den 26. september 2021

Vestenskov kirke kl. 9.30 med nadver

Salmer:

4 Giv mig, Gud, en salmetunge

392 Himlene, Herre, fortælle din ære

260 Du satte dig selv i de nederstes sted

474 Jesus Krist du gav mig livet (nadversalme)

731 Nu står der skum fra bølgetop

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Engang på en sabbat var Jesus kommet ind for at spise hos en af de ledende farisæere, og de sad og holdt øje med ham. Da stod der foran ham en mand, som led af vand i kroppen, og Jesus spurgte de lovkyndige og farisæerne: »Er det tilladt at helbrede på sabbatten eller ej?« Men de sagde ingenting. Så rørte han ved manden og helbredte ham og lod ham gå. Derpå sagde han til dem: »Hvis en af jer har en søn eller en okse, som falder i en brønd, vil han så ikke straks trække dem op, selv om det er på en sabbat?« Det kunne de ikke svare på. Da Jesus lagde mærke til, hvordan de indbudte udvalgte sig de øverste pladser ved bordet, fortalte han dem en lignelse: »Når du bliver indbudt til et bryllup, så sæt dig ikke øverst ved bordet. Måske er der indbudt en, der er fornemmere end du, og så kommer han, der har indbudt jer begge, og siger til dig: Giv ham din plads! Så må du med skam indtage den nederste plads. Nej, når du bliver indbudt, gå da hen og sæt dig på den nederste plads, så at han, der indbød dig, kan komme og sige: Min ven, sæt dig højere op! Så bliver du hædret i alle gæsternes påsyn. For enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjedes.« [Lukasevangeliet 14,1-11](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

For nogle år siden var Agnete og jeg i Letland på en lille rundrejse. Det var inspirerende at besøge et land, som man har haft så mange solidariske følelser med i Sovjettiden, hvor der ikke var meget frihed og selvstyre.

Vi var bl.a. i Daugapils i det østligste Letland, hvor flertallet af indbyggerne er russere, men en dejlig by og man følte sig tryk, og jeg har aldrig fået så god en pizza og øl som dér. Hovedstaden Riga er en skøn by, masser af Jugend-huse med ornamentik og dekorationer, og næsten mere verdensborgerlig og turistet end København med mange restauranter af forskellig slags.

Vi fik en guide til at vise os rundt i Riga, vi så byens kirker, en domkirke og andre imponerende katedral-lignende kirker. Turistguiden fortalte så, at under

kommunismen var kirkerne taget ud af brug og den ene var indrettet til diskotek og den anden til idrætshal.

Efter frigørelsen fra Sovjetunionen i 1991 blev kirkerne igen indrettet til kirker. Det var meget vigtigt for letterne.

Man var meget utilfredse med den massive bekæmpelse af religion og kirke under kommunismen.

Så spurgte jeg guiden lidt senere, om der kom mange mennesker i kirke, nu da de igen kunne bruge deres kirker. Nej, sagde hun, letterne er ikke særlig religiøse, men de vil gerne have deres kirker.

Og så tænkte jeg, at der måske ikke er så langt fra Letland til Danmark, eller fra Riga til København, eller fra Daugapils til Nakskov.

Vi eller danskerne vil også have vores kirke, det er det vigtige, men så slider vi ikke så meget på kirkebænkene.

Og det er jo også en rigtig god holdning. Det er OK.

Og det flugter med dagens tekst, der handler om, at vi ikke skal rende hinanden på dørene med vore fortjenester.

Vi behøver heller ikke rende i kirke for at være gode kristne. Kristendommen i Danmark lever - som i det meste af den protestantiske verden - indirekte, under radaren, og i det uarticulerede og ubevidste.

Jesus siger til os i dagens tekst: Vi skal ikke sætte os på den øverste og fineste plads, når vi bliver indbudt, men sætte os beskedent tilbage. Vi skal ikke gøre os til, ikke føre os frem, ikke mænge os.

Jesus mener selvfølgelig, at det gælder overfor Gud. At Gud nok skal vide, hvor vi fortjener at sidde, og hvem der udmærker sig til en fornem plads. Og tommelfingerreglen er, at den der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den der er ydmyg, vil blive ophøjet.

Men vi overfører det også til vores sociale liv. Det er ikke pænt at prale, føre sig frem, vise sine kvaliteter, og vi værdsætter langt mere en lavere fremtoning, tilbageholdende, ligefrem og uprætentios.

Man kan selvfølgelig lave sjov med det, som Groucho Marx gjorde: det bedste ved mig er min beskedenhed.

x

I Bjergprædiken har Jesus en lang række saligprisninger, som er en slags forklaring til dagens tekst:

”Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres. Salige er de, som sørger, for de skal trøstes. Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes. Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed. Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud. Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.”

”Salig” er måske et lidt gammeldags udtryk, i nyere bibeloversættelser står ”heldige”. Man kunne måske bedre sige ”lykkelige”, og med lykke forstået som fred i sjælen, fred med sig selv.

Jesus sætter en hel ny dagsorden ved at vende om på, hvem der er ydmyg og hvem der er ophøjet.

Midt i et stærkt hierarkisk samfund, hvor der var tydelige forskelle på, hvor højt på strå man var i samfundet, så vender Jesus det hele om og ignorerer fuldstændig den sociale rangstige. Ja, han lader det være helt ubestemt, hvem der egentlig, altså overfor Gud, skal ophøjes.

I Bjergprædikenen satte han et nyt ideal, at det ikke er de fine og fornemme, rige og velstående, dydige og dygtige, der skulle arve Guds rige, men salige er sagtmodige, rene af hjertet, fattige i ånden.

Det er lidt af en bombe at fyre af.

x

Men der går en lige linje fra Jesu ord til os i dag: kirker skal vi have, vi skal holde os åbne for budskabet, være beredte på at lytte.

Og så er det også vigtigt, at der er ildsjæle, der holder det i gang, der tror af hele hjertet og tager aktivt del. I kirken virker de få for de mange, den enkelte for helheden, de døde for de levende, de sagtmødige kirkegængere holder hele kirken i gang.

Ligesom Jesu egen offerdød på korset, ene mand, forladt af alle, fornægtet af sine nærmeste, forrådt af en discipel, blev den store gerning som er årsag til at vi overhovedet har kirker og gudstjeneste i dag. Han satte det hele i gang, og vi er kun medløbere og efterfølgere i forskelligt omfang, men vigtigt at værket holdes i gang.

Intet sted i samfundet opretholder få så meget som i folkekirken.

AMEN